

Piłkarz

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

O socjalistyczną treść kultury fizycznej i sportu

Narada aktywu sportowego woj. krakowskiego

Przedmiotem specjalnych obrad Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej stał się niezadowolający stan rozwoju kultury fizycznej i sportu na terenie woj. krakowskiego.

Po przeanalizowaniu przyczyn i źródeł zastoju w rozwoju sportu krakowskiego Komitet Wojewódzki powziął uchwałę, która wskazała środki — prowadzące do poprawy — do pełnej realizacji uchwał Biura Politycznego KC PZPR z września 1949 r.

Ocena i treść uchwały Komitetu Wojewódzkiego omówiona została gruntownie na naradzie aktywu sportowego województwa krakowskiego w ub. sobotę.

Podstawowy referat wygłosił zastępca kierownika Wydziału Propagandy KW FERANC.

Na wstępie referent wskazał na wielkie osiągnięcia w socjalistycznym budownictwie — wynik oliarnego wysiłku klasy robotniczej. Równocześnie z rozwojem przemysłu — przeobraża się wieś polska. Powstają nowe spółdzielnie produkcyjne — wieś powoli, ale systematycznie podnosi się z wielkiego zacofania.

W stosunku do osiągnięć naszego budownictwa socjalistycznego i postępów w rolnictwie — rozwój kultury fizycznej i sportu — wyraźnie nie nadąża.

W świetle oceny Komitetu Wojewódzkiego sport krakowski miał w ubiegłym roku pewne osiągnięcia — ale równocześnie poważne braki.

Do niewątpliwych osiągnięć zaliczyć należy:

1. Zorganizowanie w 1952 r. 428 nowych kół sportowych i zwiększenie liczby zrzeszonych sportowców o 38.000.

2. Większe upowszechnienie odznaki SPO i BSPO, wyrażające się w zdobyciu o 14.506 odznak więcej niż w r. 1951.

3. Poważny wzrost udziału członków kół sportowych w akcjach i imprezach masowych.

4. Osiągnięcia w dziedzinie sportu wyczynowego (lucznictwo — strzelectwo i szermierka).

5. Wyszakowanie 371 instruktorów i organizatorów wychowania fizycznego oraz 2.000 organizatorów SPO.

6. Wybudowanie systemem społecznym 222 nowych i wyremontowanie 387 już istniejących urządzeń sportowych — oraz poza społecznym budownictwem — wybudowanie w ramach planu inwentaryzacyjnego pięknego stadionu „Włókniarz” w Krakowie i boisk sportowych dla LZS-ów w Śwoszowicach, Niedzwiedziu i Radłowie. Poza tym rozpoczęto budowę stadionów w Jaworznie, Krynicy i Żywcu.

7. Poważny rozwój kultury fizycznej w szkolnictwie. W roku 1952 powstało 310 nowych SKS-ów, liczba młodych sportowców wzrosła o 21.000, a liczba odznak SPO i BSPO, zdobytych przez młodzież szkolną przekroczyła osiągnięcia 1951 r. o 43.711.

Osiągnięcia te są jednak niewspółmierne w stosunku do warunków — jakie dla rozwoju kultury fizycznej i sportu stworzyła nam Polska Ludowa i nie powinny nam przysłonić braków i błędów, jakie przejawiały się w pracy na przestrzeni ubiegłego roku.

1. Zbyt mało było troski o masowy udział pracowników zakładów przemysłowych w sporcie. Niejednokrotnie kół grupują element niebranżowy, np. Kolo DOKP Kraków zrzesza tylko 65 pracowników kolei — a ponad 600 sportowców spoza zakładu. W Ogniwie MPK na 1.700 pracowników do kół sportowych należy 100, a kolo przy 2.100 członków. Przykładem dobrej pracy może być Kolo Górnik Jaworzno, które zrzesza 45 proc. załogi.

2. Większość aktywu sportowego nie rozumiała jeszcze podstawowego znaczenia odznaki SPO. Były wypadki rozmyślnego zaniżania planów.

3. W ciągu ubiegłego roku osłabił wybitnie poziom sportu wyczynowego. Krakowskie drużyny piłkarskie I ligi zajęły dalsze miejsca. Spadek Stali Nowa Huta z II ligi, spadek drużyny koszykówek Ognia MPK z I ligi koszykowej, mały udział sportowców krakowskich w kadrze narodowej, wskazują na poważne obniżenie poziomu krakowskiego sportu.

4. Klasyfikacja zawodników — dokonana została zaledwie w granicach około 50 proc.

5. Niektóre kół sportowe przejawiają beztroski stosunek do państwowych pieniędzy. W Nowej Hucie zakupiono za kilkadziesiąt tysięcy — sprzęt sportowy, nie nadającego się do użytku młodzieży do lat 14 — dla której sprzęt ten był przeznaczony.

6. Nie wykorzystano w należyty sposób przeszkolonych instruktorów.

7. W niedostatecznej mierze wykorzystane zostały doświadczenia Związku Radzieckiego na

(Dokończenie na str. 2)

Tolusz prowadzi w turnieju w Bukareszcie

BUKARESZT. — W 16 rundzie międzynarodowego turnieju szachowego w Bukareszcie Tolusz (ZSRR) pokonał Stoltza (Szwecja), Barcza (Węgry) wygrał z Trojanescu (Rumunia), Radulescu (Rumunia) pokonał Reichera (Rumunia), Filip (Czechosłowacja) — Mileva (Bulga-

Kraków zwycięzca II Spartakiady ZS Gwardia

W ostatnim dniu Spartakiady Gwardii w Zakopanem odbył się bieg narciarski na dystansie 30 km. Trasa biegu do połowy miała charakter norweski, pozostały odcinek zaś był płaski i łatwy. Start i meta znajdowały się na stadionie pod Krokwią. Warunki ze względu na rozmiokły śnieg — bardzo trudne.

W biegu zwyciężył Stopka St. (Kraków) w czasie 2.17.57 przed Gąsienicą Frankiem (Kraków) 2.18.57 i Gąsienicą Rojtem Władysławem (Kraków) 2.22.03.

W konkursie skoków odwarłych na małej skoczni pod Krokwią zwyciężył Holy (Kraków) 40.46 — 212.6 pkt., 2) Gąsienica Wawrytko Jerzy (Kraków) 40.5.45.5 — 202.6 pkt., 3) Klamers

Dziś otwarcie

X Zimowych Akademickich Mistrzostw Świata

W dniu dzisiejszym rozpoczynają się X Zimowe Akademickie Mistrzostwa Świata, które trwać będą do 1 marca. Mistrzostwa rozgrywane będą na lodowisku Wiedeńskiego Zrzeszenia Łyżwiarskiego (konkurencje łyżwiarskie i turniej hokejowy), oraz w oddalonym o 100 km od Wiednia, znanym ośrodku sportów zimowych — Semmeringu (konkurencje narciarskie).

Wszystkie drużyny, które zgłosiły swój udział w tej największej imprezie tegorocznego sezonu, przybyły już do Wiednia. Największe zainteresowanie wzbudza zawodnicy i zawodniczki Związku Radzieckiego, którzy startować będą we wszystkich konkurencjach.

Szczegółowy program pierwszego dnia mistrzostw przedstawia się następująco:

godz. 12 — stadion lodowy Wiedeńskiego Zrzeszenia Łyżwiarskiego: uroczyste otwarcie mistrzostw, w którym udział wezmą prócz hokeistów i łyżwiarzy również narciarze, przybyli specjalnie na otwarcie z Semmeringu.

Łyżwiarki radzieckie triumfują w mistrzostwach świata

OSLO. W Lillehammer zakończyły się w niedzielę łyżwiarskie mistrzostwa świata w jeździe szybkiej w konkurencji kobiet. Zawodniczki radzieckie jeszcze raz wykazały swoją bezwzględną wyższość w tej dziedzinie sportu, zajmując czołowe miejsca we wszystkich biegach oraz w wieloboju.

Tytuł mistrzyni świata zdobyła Szczegółowa (ZSRR) — 207.64 pkt., a wicemistrzynią została Zukowa (ZSRR) — 207.713 pkt., 3) Selichowa (ZSRR), 4) Huutonen (Finlandia), 5) Akiłowa (ZSRR), 6) Thordwaldsen (Norwegia).

W niedzielę, w drugim dniu zawodów, rozegrano biegi na 1.000 i 5.000 m. W biegu na 1.000 m reprezentantki ZSRR zajęły 5 pierwszych miejsc. Zwyciężyła Zukowa 1.38.5 przed Szczegółową 1.38.6, Selichową 1.38.7, Akiłową i Kondakową. Szóste miejsce zajęła Finka Huutonen.

Bieg na 5.000 m zakończył się zwycięstwem Huutonen, która wynikiem 9.06.1 pobiła rekord świata zawodniczek radzieckich Karelina (9.10.7). Następne miejsca zajęły łyżwiarki radzieckie: 2) Szczegółowa 9.08.4, 3) Zukowa 9.14.3, 4) Akiłowa 9.16.6, 5) Selichowa, 6) Karelina.

Otwarcie Spartakiady W. P. w Toruniu

TORUŃ. W pięknie udekorowanym Palacu Sportowym w Toruniu nastąpiło w niedzielę 22 bm. otwarcie drugiej części III Spartakiady Zimowej Wojska Polskiego.

Na otwarcie przybył gorąco witany przez żołnierzy-sportowców wiceminister obrony narodowej gen. broni Stanisław Popławski.

W uroczystości otwarcia wzięli również udział: wiceprezident GKKF Procek i sekretarz KW PZPR Krucecz, oficerowie, żołnierze oraz liczne rzesze społeczeństwa toruńskiego.

Zwycięstwo polskich szermierzy w Budapeszcie

W dniach 21 i 22 bm. rozegrano w Budapeszcie międzynarodowy turniej szermierczy z udziałem młodzieżowych reprezentacji Polski, CSR i Węgier. Spotkanie to zakończyło się zwycięstwem drużyny polskiej, co jest poważnym sukcesem naszej reprezentacji, biorąc pod uwagę bardzo wysoki poziom, jaki w tej konkurencji reprezentują szermierze węgierscy. Zwycięstwo naszych szermierzy jest tym wartościowsze, iż niektórzy nasi reprezentanci wystąpili po raz pierwszy w tak poważnych zawodach.

W pierwszym dniu turnieju, w sobotę, Węgrzy zwyciężyli zespół czechosłowacki 15:1, w niedzielę zaś Polacy walcząc w dwóch meczach pod rząd wygrali z Czechosłowakami 13:3 i Węgrami 9:7.

Zwycięstwa naszych szermierzy są największym sukcesem. Jaki notowała ostatnio polska szermierka.

Piłkarz nożny w kraju

W ubiegłą niedzielę rozegrano w kraju szereg spotkań piłkarskich. W Andrychowie gościła drużyna drugoligowego Górnika Bytom, która w towarzyskim meczu z miejscowym Włókniarzem uzyskała wynik remisowy 3:3 (2:2).

Przebiewające na obozach kondycyjnych w Wiśle śląskie drużyny piłkarskie rozegrały również w dniu wczorajszym kilka spotkań, których wyniki są następujące:

Górniki Radlin — Stal Czerwice 1:3 (0:0)

Unia Chorzów — Stal Ustroń 1:2 (0:0)

Górniki Walbrzych — Włókniarz Skoczów 6:1

Stal Wrocław — Stal Cieszyń 5:5

Wyniki niedzielnych spotkań drużyn krakowskich podajemy w następnym numerze.

Za trzy tygodnie...

Już za trzy tygodnie tysiączne tłumy entuzjastów piłki nożnej emocjonować się będą pierwszymi rozgrywkami ligowymi. Zdobyte bramki przyjęte zostaną z takim entuzjazmem, jak i widzimy na zamieszczonym powyżej zdjęciu.

Mistrzostwa Polski w tenisie stołowym

W meczach o drużynowe mistrzostwo Polski w tenisie stołowym, w trzecią niedzielę rozgrywek uzyskano następujące wyniki:

Stal Wrocław — Stal Siemianowice 3:7.

Budowlani Poznań — Spójnia Tczew 10:0.

Unia Szczecin — Unia Kruszwica 8:2.

Stal Gdynia — Stal Warszawa 2:8.

Stal Tarnów — Włókniarz Zielona Góra 7:3.

Dla Stali punkty zdobyli: Korus — 3 oraz Samborski i Antonow po 2. Dla Włókniarza — Smerczyński — 1, Skrzypek — 1 i w grze podwójnej Skrzypek Smerczyński.

Spójnia Tomaszów — Stal Poznań 4:6.

Kolejarz Warszawa — Budowlani Białystok 6:4.

Ogniwo Radom — Gwardia Lublin 2:8.

Włókniarz Łódź — Ogniwo Działdowo 10:0.

Spójnia Warszawa — Spójnia Belsko 7:3.

Górniki Świętochłowice — Stal Mielec 8:2.

Ogniwo Płock — Ogniwo Opole 4:6.

Zimowy raid

motocyklowy LPZ

Dwudniowy ogólnopolski motocyklowy zimowy raid meldunkowo-patrolowy, organizowany przez LPZ dla uczczenia 35 rocznicy powstania Armii Radzieckiej zgromadził w Zakopanem 44 patrol (po trzech zawodników każdy).

Pierwsze miejsce w raidzie zajęła sekcja motorowa Centralnego Klubu LPZ Warszawa (Jakubowski, Skonka, Gromak) — 71 pkt. Karnych. 2) patrol CWKS Warszawa (Kwasniewski, Kuroczko, Olszówka) 86 pkt. 3) patrol nr 17 CWKS Warszawa — 100 pkt. 4) patrol LPZ Poznań — 111 pkt. 5) Stal Ożmiek — 124 pkt.

Meldunki z Wiednia

W przededniu Akademickich Mistrzostw Świata

W piątek 20 bm. wieczorem przybyła do Wiednia ekipa hokeistów polskich w składzie 18 zawodników, trener Kasprzycki, sędzia Zarzycki, kierownik sportowy Rzeszot oraz kierownik wyprawy, przewodniczący Związku Studentów Polskich — Majchrzak. Polaków zakwaterowano wspólnie z hokeistami CSR w hotelu „Sztah-Triest” w pobliżu areny lodowiska Wiener Eislaufverein, na którym rozegrany zostanie turniej hokejowy.

Wiele kłopotu sprawia naszej ekipie lodowisko, chociaż stoi ono do dyspozycji przez cały dzień, panuje na nim tak wielkie zagęszczenie, że o treningach podczas dnia nie może być mowy. Zresztą iście wiosenna pogoda i wpływ promieni słonecznych utrudniają należyte zamrażanie tafli lodowej. Na treningi pozostali więc hokeiści wczesne poranki, względnie późne wieczory, w tych też porach treningi hokeistów radzieckich, czesko-słowackich i nas.

Hokeistów CSR jest około 30, a wśród nich wielu znanych.

Z ostatniej chwili

17 runda

turnieju szachowego w Bukareszcie

W 17 rundzie międzynarodowego turnieju szachowego w Bukareszcie reprezentant Polski Sliwa grał z Radulescu (Rumunia). Partia została odłożona.

W turnieju prowadzi nadal Tolusz (ZSRR) — 12 pkt. przed Smysłowem — 11 pkt. i Petrosianem — 10,5 pkt.

Zadecydował mecz piłki wodnej

Po ciężkiej walce pływacy Krakowa wygrali ze Szczecinem 84:82

Sporo emocji dostarczyło miłośnikom sportu pływackiego wczorajsze spotkanie pływaków Szczecina i Krakowa rozegrane w ramach Pływackiego Zimowego Pucharu Miast.

Po konkurencjach pływackich indywidualnych i sztafetach prowadził w punktacji Szczecin i dopiero mecz piłki wodnej — w którym krakowianie zasileni członkami drużyny mistrza Polski OWKS Kraków okazali się lepszymi — zadecydował o zwycięstwie pływaków krakowskich.

Kraków wystąpił w swym najsilniejszym składzie, brak jedynie było Dobranowskiej, która z niewiadomych przyczyn nie startowała we wczorajszym meczu.

Spotkanie w piłce wodnej, od którego zależał wynik meczu, zakończyło się zwycięstwem Krakowa w stosunku 5:2 (1:2), przy czym bramki dla Krakowa uzyskali Zimny 3, Franek i Musiol po jednej, dla Szczecina Zubrycki i Kubik.

WYNIKI TECHNICZNE: MĘŻCZYZNI

100 m stylem dowolnym: 1) Ciężki (Kr.) 1:03.8, 2) Stelmarszczyk (Szcz.) 1:04.1, 3) Zimny (Kr.) 1:04.3.

400 m st. dowolnym: 1) Gremłowski (Kr.) 5:01.2, 2) Krokoszyński (Kr.) 5:16.0, 3) Włodarczyk (Szcz.) 5:32.6.

100 m st. grzbiet: 1) Wesolowski (Kr.) 1:15.4, 2) Boruszak (Szcz.) 1:16.7, 3) Kosowski (Szcz.) 1:17.1.

100 m klas. B: 1) Konopka (Szcz.) 1:20.8, 2) Mach (Szcz.) 1:23.5, 3) Małoni (Kr.) 1:25.0.

200 m klas.: 1) Stecluk (Szcz.) 2:49.7, 2) Boczkaj (Kr.) 3:02.4, 3) Kurohoda (Kr.) 3:07.5.

Sztafeta 4x200 m: 1) Kraków (Gremłowski, Krokoszyński,

Ciężki, Belczyk) 9:48.8. Wynik jaki uzyskała sztafeta krakowska jest nowym rekordem okręgu krakowskiego. 2) Szczecin — 10:10.2.

KOBIETY

100 m st. dowolnym: 1) Zacharewicz (Szcz.) 1:22.7, 2) Gawryśiewicz (Szcz.) 1:26.6, 3) Jaroszyńska (Kr.) 1:37.9.

400 m st. dowolnym: 1) Floryczek (Kr.) 6:52.0, 2) Około-Kulak (Szcz.) 7:07.2, 3) Izdoreczek (Szcz.) 7:12.6.

100 m st. grzbiet: 1) Żurkówna (Szcz.) 1:32.8, 2) Korecka (Kr.) 1:34.8, 3) Zawadzka (Szcz.) 1:37.1.

100 m klas. B: 1) Kurek (Szcz.) 1:31.6, 2) Prohaska

(Kr.) 1:41.8, 3) Kremky (Szcz.) 1:45.0.

200 m st. klas.: 1) Kubik (Kr.) 3:19.9, 2) Kopeczyńska (Szcz.) 3:30.9, 3) Wacikiewicz (Kr.) 3:34.6.

Sztafeta 4x100 m: 1) Szczecin (Żurkówna, Gawryśiewicz, Zacharewicz, Kurkówna) — 5:41.8, 2) Kraków — 6:38.8.

W pływackim Zimowym Pucharze Miast Warszawa pokonała Wrocław 109:71, a Katowice zwyciężyły Poznań 112:81.

W ramach meczu warszawskiego Mroczkowski ustanowił nowy rekord Polski na dystansie 100 m stylem dowolnym w czasie 59.2 przed Tokkaczewskim 59.8.

Kolejarz Gdańsk zdobył ponownie Puchar Polski w siatkówce kobiet

ŁÓDŹ. Puchar Polski w siatkówce kobiet zdobył Kolejarz (Gdańsk), który w ostatnim meczu po zaciętej walce wygrał z AZS-AWF (Warszawa) 3:2 (12:15, 15:8, 10:15, 15:7, 16:14).

W drugim spotkaniu Spójnia (Warszawa) pokonała niemieckie Łódź 3:2 (15:6, 22:20, 10:15, 10:15, 15:13).

W ostatnim meczu krakowska Gwardia pokonała Gwardię (Wrocław) 3:1 (6:15, 16:14, 15:2, 15:9).

W ostatecznej klasyfikacji turnieju Puchar Polski zdobyła drużyna Kolejarza (Gdańsk) — 4 pkt., stosunek setów 14:5 przed Spójnią (Warszawa) — 4 pkt., stos. setów 14:8, Unią (Łódź) — 3 pkt., stos. setów 11:8, AZS-AWF (Warszawa) — 3 pkt., stos. setów 12:9, Gwardią (Kraków) — 1 pkt. i Gwardią (Wrocław) — 0 pkt.

Największe zainteresowanie w czwartym dniu turnieju siatkówki kobiet o Puchar Polski wywołał mecz Unii Łódźkiej z AZS-AWF wygrały niespodziewanie dotychczas Unią — 3:1 (7:15, 15:8, 15:7, 15:10). Doskonale zaprezentowała się w tym meczu zastępca mistrzyni sportu Zakrzewska; jej w głównej mierze zawdzięcza Unia swój sukces. Dzielnie sekundowała Zakrzewska grająca w AZS — z kontuzjonowaną nogą wypadła bardzo słabo.

W pozostałych meczach Spójnia (Warszawa) wygrała z Gwardią (Wrocław) 3:0 (15:9, 15:8, 15:12), a Kolejarz (Gdańsk) pokonał Gwardię (Kraków) również 3:0 (16:14, 15:5, 15:12).

Pierwsza liga bokserska

OWKS Lublin — CWKS Warszawa 12:8.

Gwardia Gdańsk — Stal Chorzów 14:6.

Rozgrywki pierwszej ligi zakończone zostaną w dniu dzisiejszym meczem Gwardia Warszawa — Kolejarz Gdańsk. Tytuł mistrza pierwszej ligi zdobył CWKS, a do drugiej ligi spada chorzowska Stal.

W rozgrywkach drugiej ligi padły następujące wyniki:

Kolejarz Bydgoszcz — Stal Wrocław 12:6.

Gwardia Szczecin — Budowlani Poznań 12:8.

Gwardia Słupsk — Spójnia Warszawa 18:2.

Unia Mała Dąbrówka — Włókniarz Łódź 10:10.

Ogniwo Bielsko — OWKS Bydgoszcz 12:8.

Stal Poznań — Gwardia Kraków 9:11.

Kolejarz Opole — Gwardia Wrocław 6:14.

Dalsze zwycięstwo pięściarzy OWKS-u

OWKS Kraków — Kolejarz W-wa 14:4

Wysokie, ale ciężko wywalczone zwycięstwo OWKS-u było dobrze przygotowane. Zawodnicy wojskowi wykazali pełną kondycję, co w dużej mierze wpłynęło na ostateczny wynik spotkania. Podkreślić poza tym należy niezwykle ambitną i nieustępliwą postawę zawodników OWKS-u.

Wyniki techniczne (na pierwszym miejscu zawodnicy OWKS-u):

w wadze muszej Grzywocz Jan po lepszej pierwszej i drugiej rundzie, a wyrównanej trzeciej zwyciężył Makosę w stosunku 2:1.

W wadze koguciej Wędłocha spotkał się z Galką. Po wyrównanych dwóch rundach, w trzeciej Wędłocha uzyskuje wysoką przewagę i wygrywa jednogłośnie.

W wadze piórkowej Osiecki zwyciężył Rydzewicza przez dyskwalifikację przeciwnika w drugiej rundzie.

W wadze lekkiej walka Lasoty z Doleckim zakończyła się podobnie. Po brzydkiej walce zwyciężył Lasota w drugim starciu przez dyskwalifikację przeciwnika.

W wadze lekkopółśredniej Paślowski stoczył piękną walkę z wicemistrzem Polski w tej wadze Nowakiem. Po żywej i emocjonującej walce zwyciężył jednogłośnie Nowak.

W wadze półśredniej Wadas zmierzył się z Rojowskim. Rojowski wygrywa wysoko trzecią rundę i zwycięża jednogłośnie.

W wadze lekkośredniej Kempa stoczył najpiękniejszą, porównującą walkę z Karpińskim. Kempa przetrzymuje ataki przeciwnika przez dwie rundy,ROUTUJĄC skutecznie. W trzeciej rundzie początkowo przewagę uzyskuje Karpiński, ale po kilku ciosach Kempa odrabia utracone punkty i w końcówce uzyskuje tak wysoką przewagę, że zanioczonego Karpińskiego gong ratuje przed nokautem.

W wadze średniej walka Grzywacza z Króliczakim zakończyła się obustronną dyskwalifikacją.

W wadze półciężkiej Windak zdobywa punkty w o. z powodu niestawienia się przeciwnika w ringu.

W wadze ciężkiej Kraj zwyciężył w stosunku 2:1 Jeża.

Narada aktywu sportowego woj. krakowskiego

(Dokończenie z str. 1)

odcinku kultury fizycznej i sportu.

W Związku Radzieckim wychowanie fizyczne i sport służą szlachetnym celom — podniesieniu zdrowotności społeczeństwa, przygotowaniu młodzieży do wydajnej pracy i obrony socjalistycznej ojczyzny. Trenerzy radzieccy wiążą pracę sportową z całokształtem życia społecznego. Interesują się także wynikami w pracy zawodowej i postępiem w nauce — swoich wychowanków.

Sukcesy, odnoszone przez sportowców radzieckich na arenie międzynarodowej, ich wysoki poziom wychowawczy, są wynikiem umasowienia sportu w zakładach pracy i na wsi radzieckiej.

Czerpanie z doświadczeń sportu radzieckiego — będzie jednym z podstawowych zadań w rozwoju naszego sportu.

8. Oderwanie się od spraw kultury fizycznej i sportu organizacji masowych, a w pierwszym rzędzie ZMP.

U podstaw wszystkich tych błędów i niedociągnięć — leży słaba praca polityczno-wychowawcza. Nie tylko sami sportowcy, ale często także trenerzy i instruktorzy wykazują słabe wyszkolenie polityczne. Troska o poziom ideologiczny naszego sportu to nie tylko sprawa ZMP, ale całego aktywu sportowego.

Błędy te i braki — w świetle oceny Komitetu Wojewódzkiego, wskazują wyraźnie, że przed organizacjami politycznymi, Radami Narodowymi, Komitetami Wych. Fizycznego, organizacjami masowymi, ZMP, Związkami Zawodowymi stoją poważne zadania na odcinku pełnej realizacji uchwały Biura Politycznego KC PZPR w sprawie kultury fizycznej i sportu.

Nad referatem wywijała się gorąca dyskusja, w której zabralo głos 22 uczestników narady.

Ob. Klimak — (Budowlani Kraków) mówił o niedociągnięciach organizacyjnych ZS Budowlani i o słabym udziale kobiet w życiu sportowym.

Ob. Szymański — omówił wyniki pracy sportowej AZS Zakopane, który ma poważne osiągnięcia w powiązaniu pracy społecznej z nauką.

Ob. Zwarycz Nowa Huta — ostro zaatakował zbytnie biurokratyzację aparatu KK Fizycznej i poruszył holenderski działaczy sportowych na terenie Nowej Huty.

Ob. Lichon, Batko, Bugajski, Bahle, Golbard, Lewkowicz, Jablonski poruszali sprawy dotyczące ich odcinka działalności.

Ob. mgr Pirolowski — przew. WKFF stwierdza, że ocena KW jest słabsza i sprawiedliwa. Prezydium WKFF pracowało słabo. Zadania kierownictwa, planowania i kontroli wykonania były raczej formalne — powierzeliśmy WKFF

nie potrafili się dostatecznie powziąć z terenem i organizacjami. Niedostatecznie kształtowano się współpraca z Radami Okręgowymi Zrzeszeń Sportowych i Związkiem Młodzieży Polskiej. Władze sportowe województwa krakowskiego nie potrafiły powiązać sportu z frontem pracy w zakładach przemysłowych. Sport wielki nie był otoczony należyte opieką. Poważnym błędem było niedocenianie pracy sportowej na wielkich budowlach socjalizmu w Nowej Hucie, Dworkach i Jaworznie. Przyczynę wszystkich błędów i niedociągnięć mówca widzi w słabości politycznej WKFF i Rad Okręgowych Zrzeszeń Sportowych.

Zaplanowaniem niecierpienia wstąpił także przedstawiciel aparatu etatowego KK i apolityczny aktywny sportowego, aby w pełni mogły być realizowane wytyczne Komitetu Wojewódzkiego.

Ob. Włoczek Zarz. Wojew. ZMP przyznaje, że zagadnienie kultury fizycznej i sportu było przez organizację niedoceniane. Sprawa ta zajmował się jedynie wydział a nie cały ZMP.

Ob. Durak LZS apeluje do Zrzeszeń Sportowych o zacieśnienie współpracy z LZS-ami.

Ob. Dalkowski Nowa Huta wskazuje, że w pracy sportowej na terenie Nowej Huty nastąpiła już poprawa — przełom został dokonany.

Ob. Glinka — przedstawił WKFF widzi przebieg błędów w pracy sportowej na terenie woj. krakowskiego — w biurokratyzowaniu aparatu etatowego, braku polityki kadrowej, w bezkrytycznym stosunku do urzędników i aparatu sportowego wielu działaczy sportowych słabym upolityczeniu aktywu sportowego i kadry instruktorów i słabej łączności organizacji masowych ze sportem.

GKKF opracowuje wniośki zmierzające do nakierowania pracy sportowej w skali krajowej przez:

1) Odmłodzenie aktywu sportowego przez dalsze włączanie do pracy sportowej działaczy ZMP i stworzenie w ten sposób nowego tryonu politycznego w sporcie.

2) Ostro walkę z wędrowną zawodników i kaperownictwem.

3) Uporządkowanie polityki kadrowej szkolenia i planowa rozmieszczenie kadry instruktorów w terenie.

4) Wprowadzenie odpowiedzialności w kołach sportowych i powiązanie sportu z produkcją.

5) Uporządkowanie i sprawdzenie ewidencji zdobytych odznak SPO.

6) Klasyfikacje zawodników.

7) Obniżenie norm kwalifikacyjnych w klasach niższych a podwyższenie w klasach wyższych.

8) Wprowadzenie obowiązku uprawiania sportu w szkołach.

9) Zwiększenie opieki nad kolarzami sportowymi na wielkich budowlach socjalizmu i LZS-ami w PGR-ach, PUM-ach i w spółdzielniach Produkcyjnych.

Dyskusję podsumował kierownik Wydziału Propagandy Woj. Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Pięta:

— Istotną rzeczą — powiedział on m. in. — jest to, że nie potrafiliśmy powiązać sprawy kultury fizycznej i sportu z budownictwem socjalizmu w naszym kraju.

Potężna rewolucja gospodarcza i kulturalna pełnią nas kraj na drogę wspaniałego rozwoju.

W szybkim tempie rozwija się przemysł — przebudowa wsi robi coraz widoczniejsze postępy, zlikwidowaliśmy bezrobocie — zmierzamy do ustroju kapitalistycznego.

Wszystkie te zmiany, wynik trudu i poświęcenia klasy robotniczej — przebijają się w ostrej walce klasowej, która nie tylko nie gasnie, ale w miarę wypierania z życia gospodarczego i politycznego narodu elementów kapitalistycznych i kulackich — coraz bardziej zaostrza się.

Wśród wielkich budowl socjalizmu — najciężniejszą jest nowo-człowiek, kochający prawdę i wolność, kochający pokój.

O wychowanie nowego człowieka, o duszę naszej młodzieży wre zacięta walka klasowa. Nieodbitki kapitalizmu w naszym kraju — wsteczne siły — powiązane z amerykańskim imperializmem i na tym odcinku rozwijają żywą działalność. Walczymy o to, aby w dotychczasowe formy rozwoju kultury fizycznej i sportu wlać socjalistyczną treść. Nie chcemy sportu dla sportu.

Chcemy sportu, który stanie się dziedziną naszego socjalistycznego budownictwa, dziedziną wychowania nowego człowieka.

Mobilizacja całego aktywu sportowego, starego, który rozumiał i chce nadać się do zmian politycznych, zachodzących w naszym kraju — i młodego, prężnego elementu ZMP-owskiego, pogłębianie uświadamienia politycznego działaczy, trenerów i instruktorów, wzmożenie wysiłku w codziennej systematycznej pracy — pozwoli nam na pełną realizację uchwały Biura Politycznego KC PZPR z września 1949 r. w sprawie rozwoju kultury fizycznej i sportu.

Realizacja tej uchwały stanie się źródłem naszej siły, potrzebnej do wykonania porwających zadań wielkiego Planu Narodowego, źródłem naszej siły w walce o pokój i szczęście człowieka.

W walce tej — zakończył swe podsumowanie ob. Pięta — zwyciężymy, bo z nami jest prawda, bo z nami jest potężny Związek Radziecki, wielki obóz pokoju i masy ludowe całego świata.

REDAGUJE KOLEGIUM
Wydawca: Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „PRASA”

Adres Redakcji: Kraków, Wielkopole 1/IV p. — tel. 543 58

Adres Administracji: — Delegatura RSW „Prasa” Kraków, Wielkopole 2, III p. — tel. 554 62 544 41, 246 80

Biuro Ogłoszeń i Reklam: Kraków, Rynek Główny 46 — I p. — tel.: 553 40.

Krakowska Drukarnia Prasa — Przedsiębiorstwo Państwowe Kraków, Wielkopole 1, tel. 542 52

M-4-11554

Gonczarenko na wirażu...

Wzzechwiałkowy Komitet Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR przyznał zwycięzcom rozegranych ostatnio w Helsinkach mistrzostw świata w jeździe szybkiej na lodzie Gonczarenko i Szilkowowi tytuły zasłużonych mistrzów sportu. — Na zdjęciu doskonale lyżwiarz radziecki Gonczarenko podczas jazdy.

Czekamy na pierwsze meldunki z Wiednia

Młódzież hokejowa na starcie

A więc nie jadą nasi hokeiści na mistrzostwa świata do Szwajcarii! Decyzji tej, którą powziął GKFF nie trzeba chyba szerzej komentować: w tej chwili nie stać nas na zwycięstwa z takimi zespołami jak Czechosłowacja, Szwecja czy Szwajcaria. Nie stać nas na zwycięstwa dlatego, bo po prostu nie możemy skompletować takiej drużyny, która mogłaby odnosić sukcesy na lodowiskach zagranicznych. Nie stać nas na zwycięstwa, ale także nie wolno nam szalować i nie wolno nam już przegrywać „dla nauki”.

Pomijamy fakt, że tymi „szkoleniowymi” meczami szalowałimy właściwie na darmo — jak się okazało — przez tyle lat. Popelniliśmy błąd, który teraz trzeba naprawić normalną trenerską, ciężką robotą, a więc szkoleniem, uczeniem tej dość licznej nawet rzeszy młodych hokeistów, których oglądaliśmy choćby ostatnio podczas mistrzostw Polskiej. Należy pamiętać, że za jeden rok nie naurobimy zaległości — musimy więc się uzbroić w tę dość trudną i oklepaną w naszym słownictwie dziennikarskim — cierpliwość.

Gdyby z naszej kadry hokejowej wybrać 40-tu graczy i dać im trenera z prawdziwego zdarzenia, to za dwa lata chyba nie mielibyśmy już kłopotów na kolumnach gazet sportowych. Ostatecznie mieliśmy takie ostre „szkoleniowe” formy kadrowców młodzieżowych w Zakopanem, przed wyjazdem do Wiednia na X Zimowe Akademickie Mistrzostwa Świata. Tym „szlifowaniem” był czeski trener i zawodnik — Anton, a pomagali mu Kasprzycki i Csorich. A gdzie był w tym okresie przewodniczący rady trenerów Władysław Michalik? Przecież on rozpoczął pracę szkoleniową w nowym kierunku, on uczył te młodzież po meczach z Finlandią i przygotowywał naszych hokeistów do spotkań z Czechosłowacją B. Dlaczego więc Michalik nie kontynuował swej pracy przed tak ważnymi zawodami jak Akademickie Mistrzostwa Świata? Może na podstawie wyników dwóch spotkań z Czechosłowacją B osądził, że jego praca szła w niewłaściwym kierunku, że była źle postawiona, bo obydwa mecze z CSR przegraliśmy! Taki sąd o trenerze, który nie myśli tylko o dniu dzisiejszym, byłby po prostu śmieszny. Nie wiemy ponadto co potrafi jako trener zawodnik. Znamy go jako reprezentanta drużyny CSR II. I na tej podstawie uważamy, że nie nauczy on naszej młodzieży hokejowej wiele więcej, niż np. Csorich czy Palus, nie mówiąc już o przewodniczącym rady trenerów — Michaliku.

U podnóża Karkonoszy przygotowują się krakowscy ligowcy do nowego sezonu

Nakręcam łarczę telefonu. 00 — rozmowa międzymiastowa. Zgłasza się telefonista.

— Mówi redakcja „Piłkarza” nr 543-58. Proszę połączyć mnie z Jelenią Górą z Oddziałem Sportowym ZS Gwardia oraz ze Szklarską Porębą z willą „Belweder”. Rozmowa pilna.

— Łączę...
Czekam stosunkowo niedługo

i po chwili krótkie sygnały telefoniczne meldują mi o połączeniu z jednym z zamówionych numerów.

Tak, tylko z którym... Czy z Jelenią Górą, czy też ze Szklarską Porębą?

Podnoszę słuchawkę i słyszę zgłaszającą się Jelenią Górę. Po chwili rozmawiam z trenerem Gwardii krakowskiej, popularnym „Myszką” Matiasem.

Oстрыm treningiem nadrabiają gwardziści styczniowe zaległości

W imieniu tysięcy czytelników „Piłkarza” i zwolenników Gwardii zgłaszam się po krótki wywiad na temat przygotowań drużyny krakowskiej do nadchodzących rozgrywek ligowych. Mój informator odpowiada uprzejmie i wyczerpująco na moje pytania odnośnie treningu i kondycji w jakiej znajdują się gwardziści.

— Zajęcia obozowe rozpoczęliśmy już w poniedziałek, bezpośrednio po przyjeździe do Jeleniej Góry. Wraz z 23 piłkarzami krakowskimi przybyli

tutaj również gwardziści z Warszawy oraz drugoligowcy drużyny Gwardii kieleckiej, lubelskiej i bydgoskiej. Ja prowadzę treningi krakusów. Józef Kotlarczyk znany b. piłkarz krakowski trenuje Gwardię bydgoską, Brzozowski drużynę warszawską, Jezierski Gwardię Kielce i wreszcie Tymosiński Gwardię Lublin. Cała piątka trenerów tworzy zresztą zgodny kolektyw, wymieniając sobie uwagi i spostrzeżenia na temat zaprawy, metod szkolenia, kondycji zawodników itp.

— Ile razy w tygodniu trenujecie?

— Dużo, bo aż pięć razy, w tym trzy razy na boisku: w wtorek, czwartek i piątek. Właśnie w ostatni piątek wyszliśmy już na „zieloną murawę”.

— Jakto na „zieloną”. Przecież jeszcze jest zima, śnieg...

— Właśnie że śniegu już nie ma. Stopniał całkowicie, zmieciony przez ciepły, silny wiatr i trenujemy już na takim boisku, na jakim za kilka tygodni będziemy rozgrywać pierwsze mecze. Trenujemy ostro nadrabiając pewne zaniebdania w treningach na sali, sądzę jednak, że do zakończenia obozu wszyscy chłopcy złapią formę, nie wyłączając Mordarskiego mającego największe zaległości z racji długiej przerwy spowodowanej kontuzją.

— Kogo brakuje na obozie z ligowców?

— Przede wszystkim Jurowicza, a poza tym Gmaja i Piotrowskiego. Hokeiści Kotaha i Kościelny po zakończeniu rozgrywek o mistrzostwo krakowskiej klasy wojewódzkiej przybyli we środę do Jeleniej Góry i trenują już normalnie.

Oprócz zaprawy na boisku, jeździliśmy na nartach w tym okresie kiedy śniegu było pod dostatkiem, odbywamy maraże, ćwiczenia lekkoatletyczne, słowem to co jest piłkarzowi najbardziej potrzebne do zrzućcia z siebie resztek „zimy zimowej”.

— Kiedy rozegracie jakiś mecz sparingowy?

— Już w najbliższą niedzielę, przy czym przeciwnikiem naszym będzie Gwardia Byd-

goszcz. Zanim wyjedziemy stąd rozegramy jeszcze kilka spotkań sparingowych, a być może, że zrobimy wypad do Wrocławia na przyszłą niedzielę...

— Jakto? To nie wróćcie do Krakowa na 1 marca?

— Nie, wrócimy dopiero 6-go i pierwszy mecz w Krakowie rozegramy 8 marca z silną

drugoligową drużyną Śląską prawdopodobnie z Górnikiem Bytom, by przystosować się do naszego pierwszego meczu ligowego z Górnikiem Radlin.

A zalem sympatycy Gwardii muszą się jeszcze uzbroić w cierpliwość. Dopiero za dwa tygodnie zobaczą na swym boisku swoją drużynę w pierwszym tegorocznym meczu piłkarskim.

Ogniwo wraca za tydzień

Ledwo skończyłem rozmowę z Jelenią Górą, sympatyczna telefonistka łączy mnie znów z drugim numerem. Tym razem na linii zgłasza się Szklarska Poręba, dom FWP „Belweder”.

— Proszę do telefonu trenera Ognia Kraków, Łankę...

— Proszę zaczekać chwilę. Zaraz poślemy po niego. Jest w „Orbisowcu”. To parę kroków stąd.

Czekam cierpliwie skracając ten okres wymiana uwag o pogodzie.

— Jak tam w Krakowie?

— Silny, ciepły wiatr. Śniegu ani na lekarstwo, wiatr osusza ulice i planty. A u was?

— Również ciepło. Leje teraz deszcz. Śnieg topnieje w oczach. O, już idzie Łanko. Zaraz wam go daję...

— Cześć! Mówi redakcja „Piłkarza”. Jak się czują chłopcy z Ognia krakowskiego na obozie?

— Bardzo dobrze. Trenują pilnie na boisku i na sali. Trzy razy w tygodniu uprawiamy gimnastykę w sali, trzy razy przeprowadzamy treningi na boisku, marszobiegi lub jazdę na nartach.

— Jeszcze teraz?...

— No, teraz to już się nie da. Gwałtowna odwilż zmusiła nas do zmiany programu treningów. Zamiast nart damy im inny sport zastępczy.

— Ilu graczy pojechało na oboz?

— 21. Dużo młodzieży z rezerwy i prawie cała pierwsza drużyna. Z ligowców nie pojechał Gędek i nowopozyskany zawodnik lawoskrzydłowy Wawrzyniak, były gracz gdanskich Budowlanych. Obaj nie mogli uzyskać zwolnienia z pracy, ze względu na nawałt zajęć służbowych. Trenują zato solidnie w Krakowie jak mi o tym doniesiono. Poza tym nie ma tutaj Staszka Różankowskiego, który pilnie trenował przed wyjazdem i będzie chciał jeszcze zagrać w pierwszej drużynie.

Różankowski doznał przed wyjazdem ostrego podrażnienia woreczka żółciowego i musiał zostać w domu. Większość zawodników nie straciła przez okres zimowej kondycji, toteż sądzę, że po powrocie do Krakowa będą w nieźłej formie. Nasz rekonwalescent Rajtar, który w grudniu poddał się operacji kolana trenuje tylko „na pół panry” biorąc ponadto kąpiele i masaż w pobliskich Cieplicach. Pozostali jego koledzy trenują z zapalem, przy czym przykła-

dem świeci kapitan drużyny Glinas, obrany jednocześnie przewodniczącym rady obozowej.

Współpraca z kolegami z Bytomią i Tarnową układa się dobrze, toteż sądzimy, że dwutygodniowy oboz w Szklarskiej Porębie da zawodnikom naszym bardzo dużo. Zobaczymy zresztą na boisku...

— To znaczy za tydzień?...

— Tak. Za tydzień nastąpi zakończenie obozu i wyjazd do domu. Możliwe, że w niedzielę 1 marca zawadzimy o Wrocław i tam rozegramy pierwszy mecz, chociaż nie jest wykluczone, że wystąpimy już w Krakowie. Musimy bowiem pamiętać, że tylko dwa tygodnie dzieli nas od pierwszych walk ligowych. Chcemy więc wyjść na boisko 15 marca w dobrej kondycji i formie.

W tym momencie sympatyczna telefonistka, przerywająca naszą rozmowę co minutę pytaniem „mówi się?”, po drugim ostrzeżeniu „proszę kończyć” przerwała połączenie.

Ostatnim zdaniem usłyszanym przeze mnie, były słowa pozdrowienia Łanki od siebie i drużyny Ognia wypowiedziane pod adresem naszym z prośbą o przekazanie ich czytelnikom oraz sympatykom jedenastki „żółto-czerwonych”.

Mojego podziękowania i wzajemnego przesłania pozdrowień chłopcom Ognia trener Łanko już nie mógł dosłyszeć, wobec czego przesyłam je obecnie na łamach „Piłkarza”.

TADEUSZ DOBOSZ

Krakowscy piłkarze nie kwapią się wyjść na boiska

Wykorzystując korzystne warunki atmosferyczne szereg drużyn w naszym województwie rozegrało wczoraj kilka towarzyskich spotkań przygotowujących się do nadchodzącego sezonu piłkarskiego.

W Krakowie odbył się tylko jeden mecz pomiędzy Stalą Nowa Huta a Stalą KZWME zakończony wynikiem bezbramkowym.

Pozostałe drużyny ligi wojewódzkiej oraz klas niższych mimo dogodnych warunków, ciepła i względnie suchych boisk nie uważały jeszcze za wskazane przerwać sen zimowy.

Termin rozpoczęcia pierwszych spotkań mistrzowskich jest coraz bliższy i chyba każde kolo zdaje sobie sprawę z przykrych konsekwencji, jakie powoduje

Nowi mistrzowie sportu

WARSZAWA. — Zgodnie z par. 9 instrukcji w sprawie jednolitej klasyfikacji sportowej (uchwała Prezydium GKFF z dnia 30 stycznia 1951 r.) przewodniczący GKFF Wł. Rzeczek nadał tytuły mistrza sportu następującym zawodnikom:

W koszykówce — Kowalówce Marii (ZS Gwardia), Mamińskiej Irenie (ZS Gwardia), Czopkównie Barbarze (AZS).

W wioślarstwie — Kocerce Henrykowi (ZS Stal), Suligowskiemu Ludwikowi — CWKS), Lorencowi Czesławowi (AZS), Thomasowi Romualdowi (AZS).

W kolarstwie — Bekowi Jerzemu (ZS Włókniarz).

W boksie — Murawskiemu Romanowi (ZS Gwardia).

W strzelectwie — Swierczewskiej Zofii (ZS Kolejarz).

W lekkoatletyce — Kozercie Edwinowi (ZS Kolejarz).

Krakowscy sędziowie piłkarscy na kursie w Szklarskiej Porębie

Kolegium Sędziów P. N. GKFF organizuje w dniach od 9 do 14 marca kurs szkoleniowo-weryfikacyjny i kondycyjny dla sędziów klasy państwowej oraz kandydatów. Kurs ma na celu pogłębienie wiadomości pod względem fachowym i ideologicznym. Na kursie zostaną omówione, przedyskutowane i ujednolicone w interpretacji obowiązujące wszystkich sędziów zagadnienia związane z przygotowaniem do sezonu piłkarskiego.

Na zakończenie kursu przewidziany jest egzamin, któremu poddani zostaną wszyscy uczestnicy kursu. Wszystkie zajęcia odbywać się będą z udziałem przedstawicieli Rady Trenerów SPN, GKFF.

Z Krakowa wytypowani zostali na kurs następujący sędziowie: Bielecki, inż. Biernacki, Fronczyk, Kula, Kulesz, mgr Morhyla, Mytnik J., inż. Olewski, Polaniecki, Palka, Pupałek, Rutkowski J., Sazdik i Wiśniewski.

Z II Raidu Narciarskiego PTTK

Największą imprezą narciarską ostatnich dni był II Raid Narciarski PTTK. Zamieszczony powyżej fotomontaż przedstawia kilka fragmentów z Raidu oraz Jerzego Krasę, kierownika zwycięskiej drużyny Stal Wapienica ze srebrnym pucharem, nagrodą Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta. W środku jedna z drużyn, biorących udział w raidzie, wykonując czyn społeczny, ustawia w sągi hale drzewa. Poniżej zawodnicy Budowlanych z Nowej Huty. Na prawo przewoźnik GKKF Włodzisław Rzeczek prowadzi drużynę nr 387 Ognia GKKF.

OWKS Kraków — Spójnia Kraków 3:0 (1:0)

W drodze powrotnej do Krakowa z obozu w Muszynie, piłkarze OWKS gościli w niedzielę w Okocimiu, gdzie rozegrali towarzyskie spotkanie ze Spójnią Kraków.

Zwyciężył OWKS 3:0 (1:0), zdobywając bramki przez Chmiele, Kowala i Uznańskiego. U wojskowych doskonale zagrały formacje obronne, zwłaszcza Kaszuba, nie dopuszczając do głosu napastników Spójni.

Sędziował dobrze ob. Sediwy. W przedmeczu rezerwy OWKS pokonała rezerwę Spójni Okocim 7:2 (1:2).

Zdjęcia w dzisiejszym numerze: CAF, Toliński, „Stadion”, „Welt im Bild”, „Mirror Sprint” oraz archiwum własne „Piłkarza”.

SENSACJA LIGI WŁOSKIEJ przed dwoma tygodniami była pierwszą porażką lidera ligi — Inter, który po 20 kolejkach rozgrywek przegrał na swym boisku pierwszy mecz z zajmującym jednocześnie miejsce Torino 1:3. Mimo to Inter ma już znaczną przewagę punktów nad pozostałymi rywalami, głównie Milanem i szóstym z miejsca Juventusiem, prowadzący nadal będąc głównym pretendentem do tytułu mistrzowskiego.

Przed tygodniem Inter wygrał z Napoli 1:0. Milan pokonał Rome 4:1, Juventus przegrał z Triestina 1:2. Palermo wygrało z Bologna 4:1. Torino zremisowało z Pro Patria 1:1. Como z Novara 0:0. Atlanta pokonała Sampdoria 4:0. Lazio wygrało ze Spal 3:1, a Fiorentina zwyciężyła Udinese 1:0. **Przeważa Inter 36 pkt. przed Milanem 29 pkt., Juventusiem i Romą po 25 pkt., Lazio 24 pkt. oraz Bolognią i Napoli po 23 pkt.**

RÓWNIEŻ W LIDZE FRANCUSKIEJ lider tabeli Reims posiada dużą różnicę punktów nad dalszymi rywalami. Po zwycięstwie 2:0 nad St. Reims prowadzi 38 pkt. przed Bordeaux, Lille i Nancy po 28 pkt.

W STOLICY URUGWAJU Montevideo odbył się międzynarodowy turniej piłkarski, w którym pierwsze miejsce zajęła drużyna Nacional-Montevideo 13 pkt., przed Penarol 12 pkt., Botafogo (Argentyna) 9 pkt. Na czwartym miejscu uplasowała się Vieña 7 pkt., na piątym Fluminense (Brazylia) 7 pkt., na szóstym Dynamo Zagrzeb 4 pkt.

PODZAS SWEGO POBYTU w południowej Ameryce wiedeński Rapid doznał ostatnio porażki z czołową drużyną Argentyny River Plate. Austriacy przegrali 1:3 (1:2).

Jedną ligową drużyną austriacką LASK (Linz) — podczas swej podróży na Daleki Wschód pokonała w Hongkongu 3:2 (1:2) reprezentację zespołu kolonii angielskiej w Hongkongu.

ZIMOWA PRZERWA piłkarzy węgierskich już się skończyła i obecnie wszystkie czołowe drużyny piłkarskie Węgier rozgrywają między sobą towarzyskie spotkania. Być może najlepiej przygotowane do rozgrywek mistrzowskich. Na boisko wyszli już także piłkarze dzierżący tytuł mistrzowski zespołu Honved, którzy potwierdzili swą doskonałą formę, zwyciężając w pierwszym meczu Keramia Budapeszt 10:0.

ROZEGRANE OSTATNIO spotkania o mistrzostwo ligi piłkarskiej NRD przyniosły następujące wyniki: Turbine Erfurt — Stahl Thale 3:1, Motor Ob — VP Dresden 0:1, Chemie Leipzig — Motor Dessau 0:0, Motor Gera — Motor Zwickau 1:1, Lokomotiv Stendal — Wismut AUE 2:0, Empor Lauter — Rotation Radeberg 3:0, Turbine Halle — Motor Jena 1:0, Aktivist Brieske — KVP Leipzig 2:1.

Pływackie rekordy Europy

Oficjalna lista pływackich rekordów Europy przedstawia się obecnie następująco:

Mężczyźni: styl dowolny: 100 m — Alex Jany (Francja) 55,8 sek. (1947), 200 m — Jany 2:05,5 (1946), 400 m — Jean Boiteux (Francja) 4:30,7 (1952), 500 m — Boiteux 5:46,1 (1952), 800 m — György Csordas (Węgry) 9:50,2 (1951), 1500 m — Jean Boiteux (Francja) 18:49,8 (1952), 4×100 m — Związek Radziecki 3:53 (1951), 4×200 m — Francja 8:33 (1951).

Styl klasyczny: 100 m — H. Klein (Niemcy) 1:05,8 (1952), 200 m — Klein 2:27,3 (1952).

Styl grzbietowy: 100 m — Gilbert Bozon (Francja) 1:03,6 (1952), 200 m — Bozon 2:20,7 (1952).

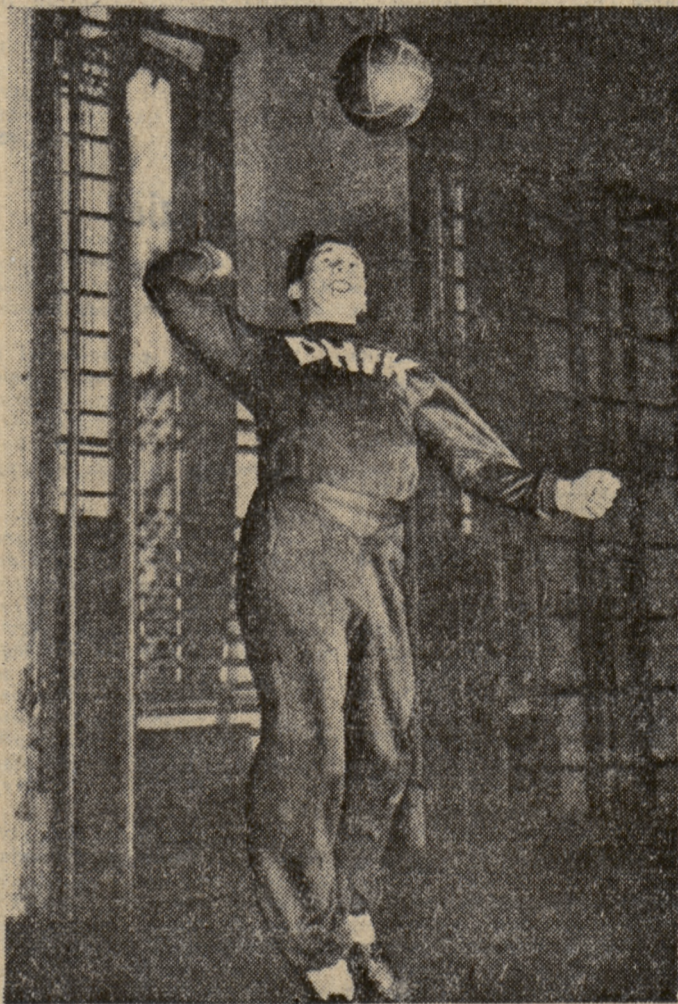
Kobiety: styl dowolny: 100 m — Willie den Ouden (Holandia) 1:04,6 (1936), 200 m — Ragnhild Hveger (Dania) 2:21,7 (1938), 400 m — Hveger 5:00,7 (1940), 500 m — Hveger 6:27,4 (1949), 800 m — Hveger 10:52,5 (1941), 1500 m — Hveger 20:57 (1941), 4×100 m — Węgry 4:24,4 (1952).

Styl klasyczny: 100 m — Eva Szekely (Węgry) 1:16,9 (1951), 200 m — Eva Novak (Węgry) 2:48,5 (1951).

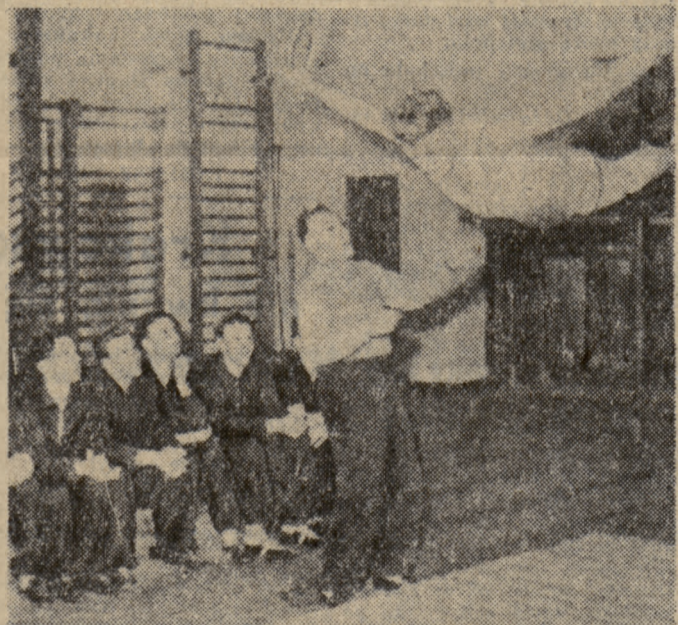
Styl grzbietowy: 100 m — Cor Kint (Holandia) 1:10,9 (1939), 200 m — Geortje Wielma (Holandia) 2:35,5 (1950).

Akademia Kultury Fizycznej w Lipsku kuźnią młodego ruchu sportowego w NRD

Wicepremier NRD Walter Ulbricht, uzasadniając w swoim czasie zadania planu 5-letniego powiedział m.in.: „Uważamy u nas za konieczne systematyczne rozwijanie sportu i kultury fizycznej na podstawach naukowych”.

Ćwiczenia pomocnicze do gry w siatkówkę demonstruje Gerhard Peck — autor nowoczesnego podręcznika gry w piłkę siatkową.

Podczas wykonywania trudnych ćwiczeń, docent Rudi Fischer koryguje najdrobniejsze uchyby wykonania i postawy ćwiczącego.

Postulat ten jest w pełni realizowany o czym świadczy chociażby utworzenie Niemieckiej Akademii Kultury Fizycznej w Lipsku, gdzie szkoła się nauce i doświadczeniom niemieckim, a także doświadczeniom

go demokratycznego ruchu sportowego. Akademia szkoli ponadto trenerów i wychowuje czołowych sportowców oraz opiekuje się młodymi kadrami w zakresie wychowania fizycznego.

Narciarstwo sportem mas w Związku Radzieckim

Delegat młodzieży akademickiej przy radzieckim Komitecie dla Spraw Kultury Fizycznej i Sportu, Eugeniusz Sawin, wypowiedział się ostatnio w związku z X Akademickimi Zimowymi Mistrzostwami Świata na temat rozwoju narciarstwa w Związku Radzieckim.

W Związku Radzieckim narciarstwo zajmuje pierwsze miejsce wśród uprawianych tam sportów. Narciarstwo w ZSRR jest prawdziwym sportem ludowym, uprawianym z zamiłowaniem w wielu okolicach kraju.

Związek Radziecki posiada swoją własną szkołę narciarską, dostosowaną do warunków lokalnych, mającą na uwadze przede wszystkim możliwość zastoso-

owania jej w specyficznych warunkach ZSRR, gdzie temperatura powietrza jest niższa niż np. w Austrii, bowiem w niesię-

cach zimowych waha się w granicach 30—40 stopni poniżej zera.

O tym, że w Związku Radzieckim do zagadnień techniki narciarstwa podchodzi się naukowo, świadczy fakt, iż istnieje tam szereg specjalnych szkół narciarskich, m.in. w Bakuriani, w Alma-Ata, Kirowsku i w wielu innych miejscowościach.

Narciarze uprawiają łałem sporty uzupełniające, jak lekkoatletykę, windsurfing, kolarstwo, przy czym cały rok ćwiczą gimnastykę przyrządową.

O wielkim zainteresowaniu się sportem narciarskim w Związku Radzieckim świadczy fakt, iż w czasie odbytych niedawno mistrzostw Moskwy w tej dyscyplinie, startowało ponad 700 sportowców.

Kierownictwo Akademii spoczywa w sprawnych rękach rektora dr Lohmanna, doświadczonego praktyka i teoretyka sportu, który podczas podróży naukowej miał możliwość gruntownego zapoznania się z wzorowymi urządzeniami wychowania fizycznego w Związku Radzieckim.

Liczba studentów na Lipskiej Akademii wynosi 250 osób, z czego trzecia część stanowią kobiety. W najbliższym czasie przewiduje się wzrost ilości studentów do 1200.

Program nauki, trwający trzy lata, obejmuje takie przedmioty jak: metodyka wychowania fizycznego, pedagogika, medycyna sportowa, historia, literatura, nauki społeczne, język rosyjski, oraz przedmioty praktyczne — lekkoatletykę, pływanie, windsurfing, gimnastykę, giv itd. Z końcem każdego roku szkolnego odbywają się egzaminy teoretyczne i praktyczne, stanowiące kontrolę postępów uczniów. Po ukończeniu studiów absolwenci otrzymują dyplom nauczyciela sportu.

Młodzi ludzie, wychodzący z uczelni do instytutów, szkół i zespołów sportowych są uzbrojeni w gruntowną wiedzę fachową i swą pracą czynią wspaniałą i propagują masowy sport w Niemieckiej Republice Demokratycznej.

Gramy z Węgrami w eliminacjach piłkarskich mistrzostw świata

Komitet Organizacyjny piłkarskich mistrzostw świata w roku 1954 dokonał w ubiegłym tygodniu w Crans (Szwajcaria) podziału na grupy państw zgłoszonych do mistrzostw.

Z 40 państw utworzono 13 grup, przy czym dotychczas nie przedzielono do żadnych grup zespołów zgłoszonych po terminie, a to: Indonezja, Wietnam i Peru. Być może, że Komitet Organizacyjny utworzy w przyszłości z tych trzech państw jeszcze jedną grupę, chociaż skomplikowałoby to system rozgrywek eliminacyjnych.

Podział na grupy przedstawia się następująco:

GRUPA I: Niemcy, Norwegia, Szwajcaria.

GRUPA II: Belgia, Finlandia, Szwecja.

GRUPA III: Anglia, Szkocja, Irlandia, Walia.

GRUPA IV: Irlandia, Francja, Luksemburg.

GRUPA V: Austria, Portugalia.

GRUPA VI: Hiszpania, Turcja.

GRUPA VII: Węgry, Polska.

GRUPA VIII: Bułgaria, Rumunia, Czechosłowacja.

GRUPA IX: Egipt, Włochy.

GRUPA X: Grecja, Izrael, Jugosławia.

GRUPA XI: Haiti, Meksyk, USA.

GRUPA XII: Brazylia, Chile.

GRUPA XIII: Chiny, Korea, Japonia.

Zwycięzcy poszczególnych grup wchodzi do pułk finałowej. Z grupy trzeciej wchodzi do finału dwie drużyny. Automatycznie zakwalifikowano do finałowych rozgrywek dotychczasowego mistrza świata — Urugwaj oraz gospodarzy mistrzostw świata — Szwajcarię.

Spotkania eliminacyjne w poszczególnych rundach muszą być rozegrane w okresie między 5 czerwca 1953 a 1 kwietnia 1954 r. Mecze drużyn, które zdobyły mistrzostwo grup rozegrane zostaną w okresie między 1 kwietnia a 15 czerwca roku przyszłego, po czym osemka najlepszych zespołów piłkarskich spotka się już na terenie Szwajcarii w zawodach finałowych w okresie między 5 lipca a 5 sierpnia.

Wobec wylosowania drużyny węgierskiej, Polska spotka się dwukrotnie w ciągu bieżącego roku z doskonałymi piłkarzami węgierskimi, zdobywcami złotego medalu olimpijskiego, przy czym do spotkań tych stajemy bez żadnych szans.

W. Pomerancew

Cenny podarek

Dziś drukujemy zakończenie opowiadania Pomerancewa pt. „Cenny podarek”.

2 listopada 1950 roku.

DROGI RUDOLFIE!

Przeostań zapytywać o wydarzenia ubiegłych miesięcy. Nie się nie znalazło i zapewne nie się już nie znajdzie.

Zimowany jestem drogi bracie zwrócić się do Ciebie z roztępną prośbą. Przyslij co możesz z odzieży. Zna nie ma w czym wyjść do pracy. Muszę Ci zdradzić tajemnicę, wprowadzić w sfera domowej, ale w tych granicach pozwól — Ewa spodziewa się dziecka. Byłbym rad zakomunikować Ci tę nowinę w bardziej odpowiednich warunkach, lecz niestety muszę wspomnieć o tym w związku z tym, że Ewa została w jednej tylko letniej sukience.

Jesteś bardzo zadowolony, że jesteś obecnie dyrektorem gospodarczym, chociaż mamy bardzo słabe pojęcie o Waszych sprawach i porządkach. W naszych gazetach albo nie znajdują one w ogóle odbicia, albo są bez przerwy atakowane. Wiem tylko jedno: tutaj siedziałbyś bez pracy. Zarobków nam już więcej nawet i nie obiecują. Budowniczych lotniska dawno już odprawili z kwitkiem a zaangażują ich znowu dopiero wówczas, kiedy zaczną się budowa podziemnych magazynów. Wiadomość o tym bardzo nastraszyła ludzi. Ochronie otwarcie mówi się amerykańskim żołnierzom: „Zabierajcie się do domu!”. Na jednym z zebrani kłós powiedział: „do diabła z nimi, potrzebny im jest cały świat, a nam potrzebne są nasze Niemcy”. Temu oświadczeniu wszyscy bili brawo. Ludzie powoli ale stale stają się wrogami Ameryki.

W tej liczbie i Twój brat

ERNEST

6 maja 1951.

DROGI RUDOLFIE!

Mama informowała Cię o wszystkich sprawach rodzinnych, nie pisała Ci jednak nic o wydarzeniach w mieście. Aby opowiedzieć o nich trzeba uzbroid się w cierpliwość. Chciałbym zacząć ten list od opisu, który Tobę wstrząśnie, w którym jest tyle tragedii, a jednocześnie i humoru, że zabrało mi naprawdę słów. Słowo daję, tak zdumiałem się w niedzielę na stadionie, tak byłem oszołomiony, że Ewa musiała mnie odwiedzić do domu w stanie pół omdleńia. Nawiasem mówiąc zaczynam od końca, a obiecałem sobie, spokojnie fakt po fakcie opowiedzieć Ci jak było.

A więc słuchaj:

Napięcie w Geppingen w ostatnich miesiącach osiągnęło szczyt. W każdą noc dokonywały się kradzieże i rabunki, każdego rana do szpitala przywożono ludzi z rozbitymi głowami i złamanymi żebrami. Dlatego też życie miasta zamierało jeszcze przed zmrokiem. Lecz i po wynarciarznych ulicach zaczynała się wieczorem pogoda z pojedynczymi Niemcami, których obowiązki lub zły los zmuszał do wystawiania nosa z domu. Byli to telegrafici, lekarze, elektrycy podążający na nocne dyżury oraz pasażerowie nocnych pociągów. Dysząc, biegli szybko, albo odwrotnie cicho skradali się przy sianych murach, aby nie dostać się w światło reflektora. Starali się szybko przejechać na rowach albo autach, lecz... myślicy w mundurach khaki wypływali ich w bramach domów i na zakrętkach ulic. Bacz! Bacz! wystrzał i ofiara znajduje się w zastawionych sidłach. Albo: trach! i ofiara wali się z nóg, a ochotnicy szybko zdejmują futro albo płaszcz. Niemieckim „zajęcom” i „kurapatcom” jakby się nie wygilał, nie udaje się wyśliznąć z rąk „myśliwych”.

I oto we wszystkich naszych domach podniosły się głosy krzyku i protestu. Placz mieszkanców naszego miasta był tak głośny, że usłyszano go nawet daleko za miastem i dotarł do wielu uszu. Dziesiątki gazet zaczęło pisać o „placzącym mieście”.

Wówczas, drogi Rudi, nasz rezident — oficer pan Barber, urządził „obiad przyjaźni”. Zwołał ojców miasta i zaproponował aby znaleźli wspólny język. I znów było dużo żarza i pień, burmistrz został ugostzony i upity, jego oczy zalśniły się, język zaplątał. Podniósł się z miejsca i powiedział: „My... my tylko prosimy... bardzo prosimy, aby w nas nie widziano dzikich zwierząt... aby tylko nie po głowach... to bardzo boli... portfele, ubranki ślubne... gdzie teraz dostać płaszczy... nie trzeba nas bić”.

Powiedział, naciął i zapłakał.

Wówczas miejscowej gazety pan Aherle wypil mniejszą ilość entailów lecz jego prośby były również skromne. „Pan, Panie Barber — powiedział on — obiecał nam estetyczną wolność... Nam nie potrzeba aż czterech, niech będzie tylko jedna. Wolność chodzenia... bez tego — aby dostać po głowie...”

Na obiedzie umówiono się, że zostanie zawarta przyjaźń wszystkich mieszkanców miasta z całym garnizonem. No i oczywiście symbolem miało tu być spotkanie sportowe.

I tutaj mój Rudi... ale nie, nie starych mi cierpliwości by opisać Ci cały przebieg meczu. Faktem jest, że zwyciężyliśmy wojskowych z wynikiem 4:2, gdzie ogłosił nam zwycięstwo, mieszkający Geppingen triumfowali, bili brawo, obrzucono nas kwiatami, fotografowie robili zdjęcia. W tym momencie...

W tym momencie zbliża się do nas przedstawiciel garnizonu w towarzysztwie żołnierzy... Żołnierze biorą kwiaty, a on trzyma w rękach cenny podarek dla zwycięskiej drużyny. Uruchomienie podchodzi do mnie, ja oczywiście z powagą występuję naprzód, promień słoneczny oświetla w jego rękach błyszczący przedmiot i przez sekundę... przez sekundę trzykrotnie w rękach popielniczki ojca skradzioną mi przed rokiem wraz z innymi przedmiotami...

Nie mogę więcej pisać Rudi. Co dalej było, domyśl się sam.

Twój brat

ERNEST

KONIEC